

A kereszténység és a birodalom

Az első közösségek és a Pálfordulás

Jézus halála után a 12 apostol Péter vezetésével hirdette Jézus tanításait.

Keresztények száma gyorsan nő.

Saul zsidó származású, aki üldözte a keresztényeket - a Damaszkuszi úton Jézus megjelelt neki*. Megkeresztelkedett, felvette a **Pál** nevet - apostolok közösségükbe fogadják - **Pálfordulás** – pogányok között térített és keresztelt.

Kr.u.1.sz végén rohamosan terjedt a kereszténység - a Római Birodalom nyugati provinciáiban is - városokban és vidéken.

Keresztény közösségek jellemzői:

bárkit befogadtak maguk közé, akik tanításaikat meg akarták ismerni vagy elfogadták

tagjaik egyenlőek /arisztokrata- rabszolga között nem tettek különbséget/

Keresztényüldözések

Keresztények rendszeres összejöveteleket tartottak - „**szereplakomák**” -**ima, tanítás közös étkezés - később az étkezés jelképpé vált**

a római hatóságok kezdetben nem léptek fel a keresztényekkel szemben egyistenhívők - tagadták a római isteneket és a császárok isteni voltát keresztényüldözések bontakoztak ki

67-ben Pál és Péter apostolok vértanúsága

Megbékélés

Constantinus császár /4.sz.*/ idejében már Itáliában és Rómában is nagyon sok a keresztény- templomaik, bazilikáik, temetőik voltak.

Kiépült a keresztény egyház – városok élén püspökök, szertartásaikat papok tartották.

Róma első püspöke Péter apostol – utódai a pápák

313-ban Constantinus engedélyezi a szabad vallásgyakorlatot

394-ben* **államvallás lett a Római Birodalomban a keresztény vallás.**